

Naslov originala:

Neale Donald Walsch

The Essential Path: *Making the Daring Decision to Become Who and What You Are*

Copyright ©2019 by Neale Donald Walsch

Za izdanje na srpskom jeziku © Publik praktikum 2019

ZA IZDAVAČA:

Marko Sabovljević

GLAVNI I ODGOVORNI UREDNIK:

Marina Sabovljević

PREVOD:

Nenad Trnavac

LEKTURA I KOREKTURA:

Maja Banjac Kesić

DIZAJN KORICE:

Siniša Subotić

ŠTAMPA:

Alpha print, Zemun

TIRAŽ:

1000

IZDAVAČ:

Publik praktikum

Dobrovoljačka 10/I, Zemun

office@publikpraktikum.rs

011/4202 544; 011/4202 545

Sva prava su zadržana. Nijedan deo ove knjige ne sme se kopirati ni prenositi u bilo kom obliku ili bilo kojim sredstvima, elektronskim ili mehaničkim, uključujući fotokopiranje, snimanje ili bilo koji sistem za skladištenje i pretraživanje informacija, bez pismenog odobrenja izdavača.

NIL DONALD VOLŠ

PUT SUŠTINE

HARMON**NIJA**

SADRŽAJ

1. PREDLOG	7
2. PITANJA	9
3. POSLEDICE	11
4. SITUACIJA	13
5. RAZLOG	17
6. POKUŠAJI	21
7. VEROVANJA	25
8. ODBIJANJE	29
9. PRETPOSTAVKA	33
10. PRIČA	35
11. TRADICIJA	39
12. ZABLUDA	41
13. INSTINKT	45
14. IZAZOV	49
15. IZBOR	53
16. ODLUKA	57
17. VEĆINA	61
18. SPOJ	65
19. RADOZNALOST	69
20. IZAZOV	73
21. PUTOKAZ	77

22. IDEJE.....	79
23. PROMENE.....	83
24. KLJUČ.....	87
25. MOST	91
26. DRUGAČIJI NAČIN.....	95
27. ISKUSTVO	99
28. FINALE	107
 POGOVOR	 113

PREDLOG

Jedna odluka deli nas od rešenja najvećeg problema čovečanstva. Ovo je odluka od tako snažnog uticaja da bi rešila ne samo najveći *kolektivni* problem naše vrste već i najveći problem sa kojim se suočava svaka osoba koja sada čita ove redove.

Ali upozoravam vas. Ova odluka možda će vam izgledati drugačija nego što zaista jeste – i definitivno se ne uklapa u ono što se najčešće očekuje ili što je opšteprihvaćeno.

Zbog toga je ovo hrabra odluka; možda i najznačajnija odluka u vašem životu. I nemojte se pretvarati da to niste znali kada ste počeli da čitate ove redove. Tačno ste znali u šta se upuštate.

I zašto.

Niko ne mora da nam kaže da život na našoj planeti nije ono čemu smo se nadali. Dovoljno je samo da vidimo šta se svakodnevno dešava širom sveta – a u pojedinim slučajevima, i u našem životu. Malo je onih među nama koji se nikada nisu našli u situaciji da sa zaprepašćenjem i klonulošću odmahuju glavom na poslednji pročitani tvit, vest na internet portalu ili naslovnu stranu novina. A ponekad – možda i prečesto – i na probleme sa kojima se suočavaju u svom domu.

Ovo vodi ka neizbežnom pitanju: da li je moguće – makar *moгуće* – da postoji nešto vezano za nas, život i Boga, što nismo u potpunosti razumeli, spoznaja koja nam izmiče a koja bi mogla sve da promeni?

Meni je odgovor očigledan. Da li je i vama?

Ako je vaš odgovor *da*, pozivam vas da sada učestvujete u kratkom procesu koji će vam pružiti duboko i prosvetljujuće objašnje-

nje svega – zašto je danas u svetu ovakvo stanje, kada su nam se pojavili najveći problemi, šta nas je to sprečilo da uvidimo i primenimo očigledno rešenje, i na koji način možemo rešiti problem doslovno preko noći. Počecemo sa dodatnim neizbežnim pitanjima.

PITANJA

Šta ako su najdivnije ideje koje ste ikad imali o životu tačne?

Šta ako su najdivnije ideje koje ste ikad imali o sebi tačne?

Šta ako su najdivnije ideje koje ste ikad imali o Bogu tačne?

Šta ako su tačne najdivnije ideje koje ste ikad imali o onome što se dešava nakon smrti?

Šta bi u tom slučaju bilo istina za vas?

Da li mislite da biste *tada* drugačije doživljavali život nego što ga *sada* doživljavate?

Jeste li znali da vaši odgovori na ova pitanja sada postavljaju pravac i smer vašeg zemaljskog iskustva?

Nema potrebe za naročitom dramom povodom toga, ali to je istina. Pomenuti odgovori određuju stazu kojom ćemo ići.

I *kolektivni* odgovori čovečanstva na ova pitanja sada oblikuju budućnost naše vrste tako što određuju put kojim ćemo *svi* mi, kao vrsta, ići.

Hoće li to biti put kojim je naša vrsta stotinama godina koračala – put koji nas je doveo ovde, gde se nalaze sadašnji svet i naš život? Da li ovde želimo da budemo? Da li je to naša najdivnija ideja o životu? O nama? O Bogu?

Ideje su važne. Ideje su ono što kreira uverenja, uverenja kreiraju ponašanje, ponašanje kreira iskustvo, a iskustvo kreira stvarnost. I ako svoje *najdivnije* ideje pretočimo u uverenja, život na ovoj planeti izgledaće dosta drugačije u odnosu na današnji.

Kognitivni naučnici ističu kako je samo potrebno da deset procenata ljudi svim srcem prihvati određenu ideju i masa će ih slediti.

Šta to onda može podstaći tih deset procenata ljudi da poveruje da su najdivnije ideje koje smo ikada imali tačne?

Jedna odluka.

Jedna odluka deli nas od toga.

Zaista je tako.

Ali moramo sada doneti tu odluku. Nepreduzimanje ovog koraka počinje da ostavlja veoma ozbiljne posledice na sve nas.

POSLEDICE

Hajde da ne izbegavamo ovu temu. Imamo veliki problem. Mi-slim, ovde, na Zemlji. I on nam svakog dana utiče na život. I na individualnom i na kolektivnom nivou.

Ipak, nema potrebe da upadamo u mračno ili depresivno stanje zato što nas od rešenja zaista deli samo jedna odluka. Štaviše, nije ni teško doneti tu odluku. Moramo samo napraviti izbor i odlučiti.

Mnogi ljudi intuitivno se slažu sa ovom odlukom; samo je nisu na praktičnom planu primenili u životu, verovatno zato što čekaju kako bi videli da li se još neko slaže sa time. Ali vremena za čekanje više nema.

Problem koji nam se sada nameće postaje sveprisutan. Njegovo dejstvo primetno je ne samo unutar svetskih vlada, svetskih korporacija i globalnih društvenih ili religioznih institucija. On utiče na sve nas. U svakom pojedinačnom domu širom sveta osećamo njegove posledice.

Pa, o čemu se radi? Šta je taj problem? Hajde da ga izložimo na neposredan način.

Najveći problem čovečanstva jeste to što čovečanstvo ne zna koji je njegov najveći problem.

Možemo videti *posledice* ovog problema svuda oko sebe, ali izgleda da ne vidimo i njegov uzrok.

E sada ste u stvarnom problemu jer znate da *imate* problem, ali ne shvatate u čemu se on sastoji. Ne znate šta je to što generiše sve one posledice sa kojima se suočavate svakog dana. I zbunjenost u koju je zapalo čovečanstvo ovim povodom trajala je tako dugo da je sada napravila novo *stanje*. Stanje koje pretilo da postane trajno.

Evo jednog načina na koji se manifestuje: možda više nego ikada u skorijoj istoriji čujemo obične ljude kako govore da je, ako sada *stvarno* imamo problem, to samo zbog „onih drugih” koji *stvaraju* probleme. Ti ljudi govore da nismo imali ove probleme ranije i kako svi želimo da se vratimo u dobra stara vremena.

A ko su tačno ti „drugi” na koje ovi ljudi misle?

To su oni neželjeni migranti, one nezadovoljne manjine, one nezadovoljne žene, oni radikalni desničari, oni blesavi levičari, oni neprihvatljivi homoseksualci, oni neobavešteni studenti, oni glupi konzervativci, oni praznoglavi liberali, oni nemotivisani primaoci državne pomoći. To su oni „drugi” koji samo otežavaju situaciju.

Poznati politički strateg u Sjedinjenim Američkim Državama Bred Tod sumirao je celu ovu situaciju u tvitu koji je objavio sredinom 2018. godine: „Da li je američka levica voljna da živi sa američkom desnicom i uz nju? Ili se nalazimo usred kulturnog jaza?”

Ovaj fenomen nije ograničen samo na Sjedinjene Američke Države, već se pojavljuje širom sveta. Novinski kolumnista Pol Krugman, u svom autorskom tekstu objavljenom u *Njujork tajmsu* otprilike u isto vreme, objasnio je to na sledeći način: „Stvarna kriza je u naglom porastu mržnje – nerazumne mržnje koja nema nikakve veze sa bilo čim što su njene žrtve učinile.”

Jasna mi je urgentnost pitanja gospodina Toda i slažem se sa opažanjima gospodina Krugmana. Odjednom se čini kao da živimo u svetu *oni protiv nas*. Ljudi širom sveta opredeljuju se za jednu ili drugu stranu, a sredina kao da se osipa.

Možda se ne osećaju baš svi ovako, ali zato svako može da *sao-seća* sa svima koji se tako osećaju. I zbog toga ova podela utiče na sve nas. Svakog dana ona uzrokuje uznemirujuće naslove, blogove pune besa, govore koji odišu pogrdama i prozivkama, detinjasta piskaranja tvitova, nasilničke diatribe, tirade u kojima se upire prst u druge, i ispadе obojene netrpeljivošću.

I mada možda ne znamo *korenski* uzrok problema sa kojim se u ovom trenutku suočava ljudsko društvo, njegov kumulativni uticaj može se svesti na samo jednu reč.

Otuđenost.

Ona je sve prisutnija. To je ishod veoma napete i nesrećne situacije.

SITUACIJA

Otuđenost se neizbežno javlja kao posledica neprestane frustracije građana. Ova frustracija neizbežno iskrsava kao posledica trajne društvene disfunkcije. A društvena disfunkcija se, opet, nužno javlja kao posledica trajnih sistemskih neuspeha. I to je upravo ono što ovde imamo na delu. Dugoročni, trajni, sistemski neuspesi.

Ustanovili smo na svojoj planeti širok spektar sistema koji su stvoreni kako bi bio poboljšan kvalitet života svih nas. Ti sistemi ne funkcionišu. Postoje neki retki izuzeci, ali uglavnom većina njih ne pruža očekivane rezultate.

Čekajte. Još je gore od toga. Oni zapravo proizvode suprotne efekte.

Naši politički sistemi – stvoreni da pruže sigurnost i bezbednost svetskim nacijama i njihovom narodu – uglavnom su proizveli previše upravo *suprotnog*: neprekidne nesuglasice, beskrajno vređanje i satanizaciju protivnika, opasne trgovinske ratove, nimalo bezazlene vojne pretnje i eskalaciju nasilja među ljudima na svim nivoima.

Naši ekonomski sistemi – stvoreni da pruže prilike i materijalnu obezbeđenost za sve – uglavnom su uzrokovali previše *suprotnih* posledica: ogromnu ekonomsku nejednakost i povećanje siromaštva, sa šačicom osoba (zapravo manje od deset) koje raspolažu bogatstvom i resursima vrednijim od onoga što ukupno poseduje tri i po milijarde ljudi (što predstavlja polovinu svetskog stanovništva).

Naši društveni sistemi – kreirani da unaprede i olakšaju srećan život u zajednici i da izgrade osnov za harmonične odnose između različitih društvenih grupa – uglavnom su proizveli previše *suprot-*

nih posledica: neprilagođenost, razdor, predrasude i očaj... sa ograničenim mogućnostima za napredovanje na društvenoj lestvici, a u ogromnom broju slučajeva teške nepravde stvorile su očajanje i ogorčenost.

(Čak i naši hvaljeni internet sistemi – stvoreni kao poslednja reč u inovacijama naših društvenih sistema i prvobitno zamišljeni da nas zbliže pomoću „čuda“ društvenih medija – uglavnom su proizveli previše *suprotnih* posledica: takmičenje jednih protiv drugih zasnovano na manipulaciji osećanjima, zaoštavanje naših razlika, pojačavanje naših strahova i trovanje našeg uma negativnošću; i ništa od ovoga *nije* nas zbližilo već nas je, naprotiv, još više udaljilo.)

I najtužnije od svega, naši duhovni sistemi – stvoreni da podstaknu na veću ljubav prema Bogu, pa otuda i među svima nama – uglavnom su proizveli previše *suprotnih* posledica: ogorčenu pravdoljubivost, šokantnu netoleranciju, rasprostranjeni gnev, duboko ukorenjenu mržnju, ničim izazvano nasilje.

Sada biste mogli pomisliti da sam preuveličao uticaj svega navedenog. Situacija je ovde, na Zemlji, bolja nego ikada ranije, zar ne? Pa, pretpostavljam da je to istina za neke, ali znate li da danas, ovog dana, preko milijardu i sedamsto miliona ljudi neće imati pristup čistoj vodi? Da li znate da će milijardu i šeststo miliona ljudi živeti bez struje? Da li znate, iako je možda teško poverovati, da dve i po milijarde ljudi – preko četvrtine populacije ove planete – neće imati ve-ce u ovoj, prvoj četvrtini dvadeset prvog veka?

Ove činjenice su nešto više od običnih neprijatnosti. Zbog zdravstvenog rizika koji je uzrokovan takvim životnim uslovima svake godine život bespotrebno izgubi na hiljade ljudi. A kada smo već kod bespotrebnog gubitka života, uzmite u obzir ovu statistiku: svakog sata na ovoj planeti više od šeststo pedeset dece umre od gladi.

Svakog *sata*.

Od gladi? *Stvarno*? Dok mi u restoranima od Tokija preko Pariza do Los Anđelesa svakog jutra bacimo više hrane nego što bi bilo dovoljno da se za nedelju dana nahrane deca svih zabačenih sela Trećeg sveta?

Čak i letimičan pogled na ove brojke – čak i najnepristrasniji pogled – sigurno će pružiti poražavajući dokaz našeg apsolutnog i potpunog neuspeha da pronademo (a kamoli aktiviramo) najjedno-

stavnije i najosnovnije odgovore na najjednostavnija i najosnovnija pitanja koja bi član bilo kakve samosvesne vrste (pomislio bi čovek) pre ili kasnije morao postaviti. *Ko smo mi?* Šta *biramo* da budemo kao vrsta?

U čemu je problem? Šta se to dešava sa ljudskom vrstom kad ne može da vidi sebe čak i kada pogleda samu sebe? Gde je slepa mrlja čovečanstva? Šta je razlog svemu ovome?